

קונטרס

יסוד אמונה

יגלה נוראות נפלאות מעלת האיש הישראלי המאמין בו יתברך, ואידך ש'יסוד היקדות הוא אמונה פשוטה בו יתברך, בלי שום חקמות והשקלות בלל, ועל ידי אמונה פשוטה יזכה לעכר את ח'יו בטוב ובנעימים. אשר כתב הרב הגאון הצדיק, חסידא ופרישא, עמוד האמונה, מנורה השוהרה, המגלה והמפרסם אמתת מציאותו יתברך לכל העולם בלו.

כבוד קדשת הרב הצדיק מוהרא"ש זצ"ל

בעל מחבר

ספר "שפת הנחל" - פרוש ובאור על כל הספר הקדוש והנורא "לקוטי-מוהר"ו, וספרי שו"ת "אשר בנחל", ועוד ספרים רבים ונכבדים, הבנויים ומיסדים על-פי דברי רבינו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון, בוצינא קדישא עלאה, אדוננו מורנו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

הובא לדפוס ע"י חסידי ברסלב עה"ק ירושלים תוכב"א

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

יוזשלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

נדפסע ע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

קונטרס

יְסוּד אֲמוּנָה

א.

אהובי, אחי היקר! עליך לדעת, פי יסוד הכל, שרש היהדות ועקר קיום האדם בזה העולם בין ברוחני ובין בגשמי הוא מדת האמונה הקדושה — להאמין בו יתברך באמונה פשוטה, בלי שום חכמות כלל, ולהשליך את שכלו המדמה לגמרי. ולא לחקר שום חקירות של הכלל. ואמר רבנו הקדוש (שיחות הר"ן סימן רי"ט): אשרינו, שזכינו לקבל את התורה הקדושה על ידי משה רבנו, ופתח בה: בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ, וגלה לנו האמונה הקדושה בלי שום חכמות וחקירות כלל. ואמר רבנו

זְכוּנוֹ לְכַרְכָּה (שיחות הר"ן, סימן רכ"ב), שְׁכַל הַתְּהוּוֹת
 מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית הִיָּה רַק בְּשִׁבִיל בְּנֵי אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם,
 שְׂיִזְכוּ לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָם בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאִם
 שְׂיַעֲבְרוּ עֲלֵיהֶם כָּל מִינֵי קִטְנוֹת וּסְפָקוֹת וּבְלִבּוּלִים,
 אֶף-עַל-פִּי-כֵן אִם יִחֲזְקוּ עֲצָמָם לְהַגִּיעַ לְאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה
 בּוֹ יִתְבַּרְךָ, בְּשִׁבִילָם נִבְרָא כָּל הָעוֹלָם, וְכָל הַתְּהוּוֹת
 מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית הִיָּה רַק בְּשִׁבִיל שְׂיִחֲזְקוּ אֶת עֲצָמָם
 בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ; אֲשֶׁרִי הִמְחִיז אֶת עֲצָמוֹ
 בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ.

ב.

אֶהוּבִי, אֲחֵי הַיְקָר! רְאֵה לְהַכְנִיס בְּעֲצָמְךָ אֱמוּנָה
 פְּשׁוּטָה, אֲשֶׁר זֶה יְסוּד הַכֹּל — לִידַע שְׁלֵא יַעֲשֶׂה אָדָם
 תְּנוּעָה גְדוֹלָה אוֹ קִטְנָה בְּלִי רְשׁוּת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן,
 וְכָל נְסִיעָה וְנִסְיָעָה וְכָל דְּרָךְ שָׂרָק בָּאָה אֵלָיךָ, תִּיכַף
 וּמִיד עֲלִיךָ לִידַע שֶׁהוּא רְצוֹנוֹ יִתְבַּרְךָ, וְרוּצָה לְהוֹצִיא
 עַל יָדְךָ אִיזוֹ שְׁלִיחוֹת עֲלִיוֹנָה הַשְּׂיִכָּת לְשָׂרֵשׁ נִשְׁמָתְךָ,
 וְעַל-כֵּן אַל תִּתְעַקֵּשׁ כָּלֵל, רַק רְאֵה לְנִסֵּעַ וּלְיִלֵּךְ בְּדֶרֶךְ
 הַזֶּה שֶׁלְּפָנֶיךָ, וְהַעֲקֵר הַגְּדוֹל שְׂאֵתָה צָרִיךְ לִידַע הוּא —
 שְׁבָכַל מְקוּם בּוֹאֵךְ בְּדֶרֶכְךָ עֲלִיךָ לְדַבֵּר רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ.

וּלְגִלוֹתוֹ וּלְפָרְסָמוֹ לְכֹל בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם שָׂרָק תִּפְגַּשׁ. וְכֵן תִּרְגִּיל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלִיךְ. וְתִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל לִבְךָ וְנִפְשֶׁךָ וְכֹל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי מִי יוֹדֵעַ פֶּן וְאוֹלֵי דִיקָא בְּמָקוֹם הַזֶּה יֵשׁ קָשֶׁר לְשָׂרֵשׁ נִשְׁמָתְךָ, וְעָלֶיךָ לְתַקֵּן בְּזֶה הַמָּקוֹם תְּקוּנִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְתַקְּנֵם כִּי אִם עַל יָדְךָ וְלֹא עַל-יְדֵי אַחֵר; עַל-כֵּן, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, אַל תִּהְיֶה בְּטֻלָן, וְאַל תִּשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבָר וּמְשׁוּם עֲנִין שָׂרָק עוֹבֵר עָלֶיךָ, הַרְגֵל עֲצֻמָּךְ לִהְיוֹת רְגִיל לְכוֹרֵחַ תְּמִיד רַק אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְתוֹדֵעַ וְתֹאמִין בְּאַמוּנָה מְזַכֶּכֶת אֲשֶׁר יֵשׁ שְׁלִיחוֹת גְּדוּלָה לְנִשְׁמָתְךָ בְּזֶה הָעוֹלָם לְהוֹצִיא מֵהַפֶּחַ אֶל הַפֶּעַל, וְזֶה יְסוּד הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה — שְׁאִין שׁוּם דְּבָר בְּלִי הַשְׁגָּחָתוֹ וְרִצּוֹנוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאַפְלוּ בְּדְבָרִים הַנִּעֲשִׂים עִמָּךְ מִבְּעַלֵּי בְּחִירָה, הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ.

ג.

אַחֵי הַיְקָר! רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצֻמָּךְ בְּכֹל מִינֵי אֶפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וּבְכֹל מֵה שָׂרָק עוֹבֵר עָלֶיךָ רְאֵה לְכוֹרֵחַ רַק אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְתוֹדֵעַ כִּי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְזֶה הָעֵקֶר וְהַיְסוּד בְּקִיּוּם הַיְהִדוּת — שְׁיִחְזַק אֶת עֲצֻמוֹ בְּאַמוּנָה

פשוטה בו יתברך בתמימות ובפשיטות גמור, ויהיה רגיל לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, וידע שהכל רק ממנו יתברך, ואין כחנו אלא בפניו, וכל מה שאנו רק צריכים, עקר העצה להגיע אל זה הוא רק על-ידי תפלות ובקשות אליו יתברך — לשפך שיח ותפלה לפניו יתברך, שיחוס וירחם עליו, ויעזר לו לצאת מהחשך והבוץ והשקר שנפל אליהם. ואז — אם תהיה חזק באמונה פשוטה זו — לידע פי כל ענייניך הם רק בידי יתברך, אז תעבר את חייך בטוב ובנעימים, ותהיה יהודי אמתי, יהודי פשוט המאמין בו יתברך בלא שום חכמות כלל, ותהיה נכלל בתי החיים; אשרי ליהודי כזה!

ד.

אהובי, אחי היקר! עליך לדעת, כי עקר יסוד היהדות הוא רק אמונה פשוטה — להשליך את שכלו וחקמתו ובינתו המדמית ולהאמין בו יתברך בתמימות ובפשיטות אשר הוא מחיה ומתהוה ומקים את כל הבריאה בכל רגע ורגע מחדש, ואין בלעדיו יתברך כלל, ואם תכניס את עצמך באמונה פשוטה זו

בהתמדה רבה, אז תזכה שיתגלו עיניך וחושֶׁיך, ותרגיש את אמתת מציאותו ותברך בחושֶׁיך הגשמיים ובעיני הבשר שלך, עד שתראה ותבין את האלקות המְחִיה את כל פרטי הבריאה כלה, אבל עליך לדעת, כי לזכת להגיע אל מדרגה כזו להרגיש את ערכות נעימות זיו חיות אלקותו ותברך בגלוי עצום כזה על דבר זה צריכים להתמיד מאד מאד במדת האמונה הקדושה, ובפרטיות בדורותינו אלה, אשר הכפירות והאפיקורסות והשקר מתגברים ומתפשטים מאד מאד, ומלמעלה נתנו להם כחות עצומים כדי לצרף ולזכף את עם ישראל האמתיים, שיזכו להשאר באמונה בו ותברך בתמימות ובפשיטות גמור, עד שיהיו מוכנים למסור נפשם גופם ונשמתם בעבורו ותברך, ואז — אם תכניס עצמך במדת האמונה הקדושה בו ותברך, ולא תתפעל משום בריה שבעולם, אף שתהיה יחיד בעולם המאמין בו ותברך, אז דיקא תזכה שיתגלה אליך אורו ותברך בגלוי נורא ונפלא עד מאד.

ה.

ראה, אהובי, אחי היקר, לחזק את עצמך באמונה

פשוטה בו יתברך, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא משגיח על כל פרט ופרט מעסקי העולם הזה, והכל בשביל הבחירה והנסיון — לראות היצמדו חזק באמונה פשוטה בו, ונתן כחות עצומים להסטרך אחרך ולמלכות הרשעה, שיתפשטו בעולם כדי לתן שכר לאלו הזוכים להשליך את חכמתם המדמית, ובורחים אליו יתברך על-ידי התורה הקדושה וקיום המצוות המעשיות, ולתן ענש לאלו אשר עוקרים את עצמם מהאמונה הקדושה, ואז כשיחזק בך יסוד האמונה הקדושה הזו, אז כבר שום דבר שבעולם לא יוכל להפיל אותך, רק תזרז עצמך תמיד לחזר אליו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, ואף-על-פי שבין כך תפל ותכשל, חס ושלום, אף-על-פי-כן מרב חזק אמונה — שתהיה חזק תמיד, תראה לשוב אליו יתברך, ואז דיקא תצליח, ותעבר את זה העולם בשלום, כי העקר ויסוד ההידות תלוי רק באמונה פשוטה בו יתברך, ובפרטיות כהיום, אשר כל העולם מלא כפירות ואפיקורסות של "כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה". ומתגברים כל מיני עובדי אלילים וכתות מפתות שונות, המבלבלים את דעת בני-אדם בדמיונות וחיזיונות של שוא והבל, עליך

לדעת, כי היסוד הוא האמונה הפשוטה; אשרי מי שמחזק את עצמו בעתים הללו באמונה פשוטה, כאשר קבלנו מאבותינו ומרבותינו מדור דור, על-פי דרכי התורה שבכתב ובעל-פה מתנ"ך, מגמרא, ומדרשים, מהזהר הקדוש, מספרי הפוסקים ומספרי היראים; אשרי לו ואשרי חלקו!

ו.

אחי היקר! ראה למסר עצמך לגמרי אליו יתברך, ותדע, כי אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ועל-כן הרגל עצמך להתחבא רק אצלו יתברך, ואז יהיה טוב לך תמיד, כי עקר מה שאתה סובל זה מפני שאתה יוצא לחוץ, ואתה מסתובב בזה העולם בין אנשים, אבל תכף ומיד כשתזכר לבטל את עצמך לגמרי, ולציר בדעתך איה שכל העולם הוא כלו אור, ואתה באמצע האור, כי האור מסבב אותך לגמרי, אז תצחק מכל העולם כלו, ושום ברירה לא תוכל לעשות לך שום דבר, וכל מה שתרגיש איזו מרירות, תדע כי עדין אינך מתחבא אצלו יתברך, כי המאמין האמתי אשר יודע ועד שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל עצם עצמיות

חיות אלקותו יתברך, אז אין לו שום פחד ושום בלבול, רק יושב בתוך האור ומתענג בענג זיו שכנית עזו יתברך; אשרי הזוכה להגיע אל "יסוד אמונה" חזק כזה, אשר אז ירגיש את גן-עדן התחתון; אשרי לו!

ז.

אהובי, אחי היקר! למה לך להיות תמיד בחלישות הדעת, ולחשב כאלו אבד מנוס ותקוה ממך? עליך לדעת כי כל זה בא אליך מקטנות הדעת ומחסרון האמונה הקדושה, כי באמת אם היית מאמין! בו יתברך, אשר אין שום מציאות בלעדיו כלל, והכל לכל בהשגחתו הפרטי פרטית, אז לא היית בחלישות הדעת כרגע, כי היית יודע, כי השם נתן והשם לקח, יהי שם השם מברך מעתה ועד עולם, ומה יש להיות בחלישות הדעת, הלא הכל ממנו יתברך, ואנו כחמר ביד היוצר, וזה יסוד האמונה הקדושה — להכניס בדעתו — שלא ימצא דבר גדול או דבר קטן מבלעדי רצונו יתברך, ואם פן מה שיף להיות בחלישות הדעת ובקטנות המחין ושברון לב ועל-פן אם תחקק בדעתך

אמונה פשוטה זו, אז תזכה לעבר על הכל, ותחיה חיים טובים, חיים נעימים, ושום דבר לא יוכל להזיז אותך ממנו יתברך כי הוא זה.

ח.

אהובי, אחי היקר, למה לך להיות כל-כך שבור מפל מקרה שעובר עליך? ! מדוע לא תמסר את עצמך לגמרי אליו יתברך, ותדע באמונה ברורה ומזככת, כי לא יעשה אדם תנועה קטנה או גדולה בלי השגחתו הפרטי פרטית, ואין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם מכריזין מלמעלה (חלין ז.), ואין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה, אפלו במלא נימא (יומא לח.) ועל-כן כל מה שמיעד בשבילך, שום בריה לא תוכל לקחת את זה, ועל-כן מה ולמה לך להתבלבל כל-כך מפל דבר, הרגל עצמך לדבר עמו יתברך, ואז תראה נוראות נפלאות, כי מי שמכניס את עצמו בתוך האמונה הקדושה, אזי זוכה להכלל לגמרי בו יתברך, וכשנכלל בו יתברך, אז נעשה איש רוחני, והקדוש ברוך הוא נוהג עמו בדרך רוחנית, וחי חייו בדרך נסית ממש, ונעשים עמו

פלאות פלאי פלאים על כל שעל ופסיעה, והוא מלמד
 בנסיים נגלים, ושומע כרוזין מן השמים ועל-ידי כל
 מיני שיחות של בני אדם הוא מבין דבר מתוך דבריהם
 ויודע עתידות; אשרי המדבק עצמו בו תברך, ומתפך
 את כל ירידותיו לעליות גדולות; אשרי לו! ראה,
 אהובי, אחי היקר, איך שמתקף הקטנות והדחקות
 והמרירות והצרות והעגמת נפש יכולים להפך הפל אל
 תקף הקדשה, ולזכות להגיע אל מדרגות פאלו בגלוי
 אלקותו תברך, לכן חזק ואמץ מאד — לא לפל
 בדעתך פלל, ולא להשבר משום דבר שבפולם.

ט.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, כי כל מה
 שהאדם מכניס בדעתו עוד בזה העולם את אמתת
 מציאותו תברך, אז כשיבוא משיח צדקנו, יזכה
 להשגה יותר גדולה ויותר מרחבת, כי כל אחד ישיג אז
 רק כפי יגיעתו וטרחתו, כי בודאי יגלה משיח צדקנו
 את אמתתו תברך לכל העולם פלו בגלוי רב ונפלא עד
 מאד, עד שגם העובדי כוכבים ידעו ויפירו אותו
 תברך, אכל בודאי יהיה הפרש גדול בין אחינו בני

יְסוּד אֲמוּנָה

שכא

יִשְׂרָאֵל לְהַבְדִּיל אֶל הַעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, כִּי מֵה שֶׁהֵם יִשְׁיגוּ וְיִבְיִנוּ יִהְיֶה לְשַׁחֵק וּלְלַעַג לָנוּ, כִּפִּי עָרֶךְ הַשְּׂגָתָנוּ וְיַדְיעַתָנוּ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ (עֵין לְקוּטֵי-מִזְהָרִ"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"א), אָבֵל גַּם מֵה שְׂיִבְיִנוּ וְיִשְׁיגוּ וְיִשְׁפִּילוּ אַחֲרֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה הַבְּדֵל גְּדוֹל בֵּין אֶחָד לְהַשְּׁנִי, כֹּל אֶחָד כִּפִּי יִגִּיעַתוֹ וְטִרְחָתוֹ וְהַכְּנָתוֹ מִקֶּדֶם, אֲשֶׁרִי הַזּוֹכֶה לְהַקְדִּים אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ קֶדֶם בִּיאַת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, אֲשֶׁר אִז כֹּל אֶחָד כִּפִּי שֶׁהֵכִין אֶת עַצְמוֹ בְּעַת הַצַּעַר וְהַדְּחָק, הַחֲשָׁף וְהֶאֱפְלָה, כְּמוֹ-כֵן יִזְכֶּה לְהִשְׁיגוֹ יִתְבָּרֵךְ בֵּיתֵר שְׂאֵת וּבֵיתֵר עוֹז בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וְזֶה יְסוּד הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה — לְחֻזַּק עַצְמוֹ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה גַם בְּעַת הַצַּעַר וְהַדְּחָק וְהַחֲשָׁף וְהֶאֱפְלָה, וְאִז דִּיקָא — אִם מְחֻזַּק עַצְמוֹ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, אִז סוּף כֹּל סוּף פְּאֲשֶׁר תְּבוֹא הָעַת בְּהַתְּגַלּוֹת הָאוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא בְּגִלּוּי עֲצוּם, יִזְכֶּה הוּא לְהִשְׁגוֹת אוֹרוֹת רוּחָנִיּוֹת חַיּוֹת דְּבִקּוֹת אֱלֻקוֹת בְּתַכְלִית הָעֲנָג וְהַתְּעִנוּג; אֲשֶׁרִי לוֹ!

י

צְרִיף שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, אַחִי הַיְקָר, כִּי תַעֲנוּג תְּמִידִי

אינו תענוג, ועל-כן מתחבא ומתחשף האור מהאדם מִפְעַם לִפְעַם, אֲשֶׁר זֶה מֵה שְׁנֹכְנֵס אֶצֶל הָאָדָם סִפְקוֹת בְּאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל הָאָדָם לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְגַּבֵּר בְּכָל פַּעַם מִחֻדָּשׁ, לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵיו יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְאֵמַת מִי שְׁזוּכָה לְאִמוּנָה בְּרוּרָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, יוֹדֵעַ שֶׁהַכֵּל רַק לְבוֹשׁ, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ בָּרָא אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלֵה אֲשֶׁר לְמִרְאָה עֵינֵינוּ — דוֹמָם, צוֹמָח, חַי, מְדַבֵּר, הַכֵּל כִּהְדִּין קִמְצָא דְלְבוּשִׁיהָ מְגִיָּה וּבִיָּה, כִּי אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּבְכָל פָּרֵט וּפָרֵט מְעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה מְלַבֶּשֶׁת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי יֵשׁ הִלְכוֹת בְּדוֹמָם וְכֵן בְּצוֹמָח וְכֵן בְּחַי וְכֵן בְּמְדַבֵּר, וּכְשֶׁאָדָם חוֹתֵר לְמַצָּא אֶת הַתּוֹרָה הַגְּנוּזָה בְּכָל פָּרֵטֵי הַבְּרִיאָה, אִז נִתְגַּלִּית לּוֹ אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתִעְנוּג נוֹרָא וְנִפְלָא עַד מְאֹד, כִּי אֵין לָךְ עוֹד תִּעְנוּג וְשַׁעֲשׂוּעַ יוֹתֵר גְּדוֹל, מִזֶּה שְׂאָדָם זוּכָה לְהַשְׁיֵג אֶת אִמְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְשִׁידַע הָאָדָם יְדִיעָה זֹו — שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְלַבֵּשׁ בְּכָל פָּרֵט מְעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְיִדַּע שְׂאֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם בְּכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה, אִז דִּיקָא יוֹסְרוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַמְּסַכִּים וְהַלְבוּשִׁים, וְיִזְכָּה לְהִתְעַנֵּג בְּעִרְבוּת זִיו שְׁכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרֵךְ; וְאֵל כָּל זֶה תִּזְכָּה אִם תִּחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ גַּם בְּעַת שְׁצַר וּמָר לָךְ.

ולא תפל בדעתך כלל, רק בתקף הקטנות והחשך
תחזק את עצמך באמונה פשוטה.

יא.

אהובי, אחי היקר! איני יודע למה אתה צריך
להשבר בכל פעם מפל מה שעובר עליך? ! ולמה אתה
צריך לפל בחלישות הדעת מפל מה שמבזים ומצערים
אותך? ! מדוע לא תחזר עד השרש והוא — הקדוש
ברוך הוא בעצמו, שמתלבש עצמו כביכול באלו
המצערים והמבזים אותך, כדי שתחזר אליו, ראה
להרגיל עצמך לדבר הרבה עמו ותברך בלשון שאתה
רגיל בה, וזה ידביק אותך בו ותברך, כי אין עוד דבר
שמקשר ומחבר את האדם עם זלתי כמו הדבור, ודבר
זה סובב בין אדם לחברו, על אחת כמה וכמה באין
ערך כלל, כשאדם מרגיל את עצמו לדבר עמו ותברך
בתמימות ובפשיטות גמור, ומספר לפניו ותברך
בפרכי פרכיות כל מה שעובר עליו, אשר על-ידי-זה
מחבר ומדבק עצמו בו ותברך בתכלית הדבקות,
ואז מאירים לו כבר החיים באפן אחר לגמרי, וכבר
אינו נחלש בדעתו, ואינו נשבר משום דבר שבעולם.

י.ב.

אהובי, אחי היקר! ראה להכניס בעצמך את האמונה הקדושה, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובאמונה זו תזכה שיתרחב לך לבך, ותוכל לבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, ומה גם שתתקבל תפלתך, כי האמונה בו יתברך ממשכת ישועה גדולה, ועל-כן מי שצריך ישועה, עליו לחזק עצמו באמונה פשוטה, ויתפלל אליו יתברך, ותקבל תפלתו ברחמים וברצון, כי אמונה ותפלה הולכים יחד — כל מה שיש לו יותר אמונה ברוחה ומזככת, כמו-כן מאירה אצלו דעתו — אשר אין שום תקנה אחרת רק תפלה ובקשה, לבקש ולהתחנן ממנו יתברך, שיעזר לו, ובוודאי יושע בישועה שלמה, העקר הוא התחזקות באמונה הקדושה, אשר היא יסוד ועקר היהדות.

י.ג.

ראה, אהובי, אחי היקר, להכניס את עצמך אל תוף האמונה הקדושה, ואל תחלש דעתך משום ברייה שבעולם, עליך לדעת, כי שום דבר לא נעשה מעצמו,

יְסוּד אֱמוּנָה

שְׂכָה

דָּבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָתוֹ יִתְבָּרֵךְ הַפְּרָטִי
פְּרָטִית, אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבְּעוֹ מְלִמְטָה אֶלָּא אִם
מְכַרְיִזִין מְלִמְעֵלָה (חֲלִין ז.), וְכֹל מֵה שֶׁתִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ
אֱמוּנָה זוֹ, יוֹתֵר תִּתְיַשֵּׁב דַּעְתְּךָ, וְלֹא תִהְיֶה פֶל־כָּף
עֶצְבָּנִי, וְלֹא תִהְיֶה בְּמַתַּח וְעֶצְבוֹת, כִּי הַיּוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל
מִמְנוֹ יִתְבָּרֵךְ, זוֹכֵה לְהַמְשִׁיךְ עָלָיו רוּחַ קְדוּשָׁה וְטַהֲרָה
מִמְרוֹם, וְזוֹכֵה לְחַזֵּת בְּנֵעָם הוֹי"ה בְּרוּךְ הוּא וְלִהְתַּעַנֵּג
בְּעֵנֵג זֵיו הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד תַּעֲנוּג
גָּדוֹל וְזֵיו יוֹתֵר יִקָּר מִזֶּה שֶׁהָאָדָם זוֹכֵה לְהַרְגִישׁ עֲרֻבוֹת
נְעִימוֹת זֵיו יְדִידוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְאֵל כֹּל זֶה
יְכוּלִים לְזַכּוֹת דִּיקָא עַל־יְדֵי אֱמוּנָה פְּשוּטָה — אִם
יִתְמִיד בְּדָבָר זֶה יָמִים וְשָׁנִים, וַיֵּאֱמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ
בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר, אִף שִׁיעֲבְרוּ עָלָיו כָּל מִינֵי
מְסַכִּים וְחֲשָׁכוֹת וְהַסְתְּרוֹת, צָרוֹת וְהַרְפָּתָקָאוֹת וְכוּ',
אִף־עַל־פִּי־כֵן יִהְיֶה חֲזַק בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִז
סוּף כָּל סוּף עַל־יְדֵי תִקְףָה הָאֱמוּנָה יִזְכֶּה לְהַתְגַּלּוֹת אוֹר
כְּזֶה, שְׁלֹא שַׁעַר וְחֵאָר מִיָּמָיו, וַיִּרְגִישׁוּ יִתְבָּרֵךְ תְּמִיד עַל
פָּנָיו, וַיִּרְאֶה בְּעֵינָיו שְׁכֹלוֹ אִיךָ שֶׁהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר
הוּא, וּבִלְבָד, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, שְׁלֹא תִנִּיחַ אֶת עֶצְמְךָ
כְּרַגַּע בְּהַתְמַדַּת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, אִז דִּיקָא תִזְכֶּה
לְהִגִיעַ אֶל הָאוֹר הַגָּנוּז הַזֶּה.

יד.

אהובי, אחי היקר! ראה לחזק את עצמך בכל מה שעובר עליך, ואל תסתכל על אחוריך כלל, ואל כל זה תזכה דיקא כשתכניס בעצמך אמונה פשוטה לידע שהכל לכל אלקות גמור, ודבר גדול ודבר קטן הכל מרצונו יתברך, וכזה תזכה לעבר על הכל, כי האמונה הפשוטה בו יתברך זה עקר ההתחזקות לעבר על כל הבא עליו, ומה גם שזוכה להפך הכל לטובה, כי איש אמונות רב ברכות, שנמשך עליו שפע מהברכה העליונה.

טו.

אהובי, אחי היקר! ראה להכניס את עצמך כל-כך בהאמונה הקדושה, עד שלא תראה משום דבר — דומם, צומח, חי מדבר, רק את עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, אשר זה יסוד האמונה הקדושה — להיות כל-כך בטל ומבטל בו יתברך, עד שינגיש שהולך על אלקות, ואוכל אלקות ומדבר אל אלקות, כי הוא בטל ומבטל לגמרי לגבי האין סוף ברוך הוא,

יְסוּד אֲמוּנָה

שְׂכו

וְאֵל כָּל זֶה תִּזְכֶּה, אֶהוּבִי, אָחִי, אִם תִּתְמַיֵּד בְּתוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, וְתִתְבּוֹנֵן בְּכָל הַמְצוּוֹת הַנִּחְלָקוֹת לְדוֹמָם,
צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, כִּי בְּלֹא הַתּוֹרָה יְכוּלוֹת לִהְיוֹת לְךָ
דְּמִיונוֹת וְאֲמוּנוֹת כּוֹזְבוֹת, כִּי שְׁלֵמוֹת הָאֲמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה, עֵקֶר מַעֲלָתָה — כִּשְׁהִיא קְשׁוּרָה וְדְבוּקָה
בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה דִּיקָא, אֲשֶׁר אִזּוּ יְכוּל לְטַעַם מַעֲרָבוֹת
נְעִימוֹת זִיו חֵיוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם,
עוֹלְמָךְ תִּרְאֶה וְתִרְגִּישׁ בְּחַיִּיךָ מִמֶּשׁ. אֲשֶׁר־י מִי שֶׁמְחַזֵּק
אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּמֵרֵב אֲמוּנָה בּוֹ
יִתְבַּרֵּךְ יִזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל שְׁלֵמוֹת הַדַּעַת — לִידַע כִּי
אֵין בְּלַעֲדוֹ יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא,
וְאִזּוּ יִקְבַּל רְמִזִּים וְנִצּוּצֵי שֶׁכֵּל מִכָּל פֶּרֶט וּפְרָט מִפְּרִטֵי
הַבְּרִיאָה, וְהֵם יִלְמְדוּ אוֹתוֹ מֵה לַעֲשׂוֹת וְאִיךָ לְהַתְנַהֵג
בְּכָל דְּבַר. אֲשֶׁר־י מִי שֶׁמְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ כָּל־כָּף
בְּאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, עַד שֶׁאֵין לִפְנֵי מַרְאֵה עֵינָיו רַק
עֲצָם אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ; אֲשֶׁר־י לוֹ! וְאֲשֶׁר־י חֵלְקוֹ! כִּי אֵין
לְךָ עוֹד חֵלֶק טוֹב מִמִּי שֶׁזֹּכֶה לְחֵיוֹת חַיִּיו עִם
הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה וְכָל מַהוּתוֹ וְעֵנִינְיוֹ כְּלוּלִים רַק
בְּאוּרוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁר־י לוֹ!

טז.

אהובי, אחי היקר! ראה להכניס את עצמך באמונה הקדושה, אשר זה יסוד היהדות — להאמין בו יתברך שהוא יחידו של עולם, ומבלעדיו יתברך אין נמצא זלתיו כלל, וכל מצוותיך אמונה — כל המצוות צריכות להביא את האדם לידי האמונה הקדושה — לידע כי אין בלעדיו יתברך כלל והכל אלקות גמור הוא, ואז — בידיעה זו יתפרדו ממך כל פועלי און, שלא תירא ולא תפחד משום בריה שבעולם, וכל אלו המצערים אותך ומבקשים את נפשך, יפלו תחתך לגמרי, ויתבטלו נגדך, העקר לבל תחלש דעתך מהם כלל, ועליך לדעת, כי יש נחשים ועקרבים וכלבים פדמות אדם, ומצערים אותך מאד, אף-על-פי שיש להם בחירה כי הם נבראים, אף-על-פי-כן מתקף האמונה שתחזק את עצמך ותכניס בך, השם יתברך יבטלם תחתך, ויתבער השקר מן העולם ואמת מארץ תצמח, ויש ענין שיתהפך הכל לטוב, העקר שתק, וקבל הכל באהבה, ואז תראה נפלאות רבות שיאיר עליך מלך הכבוד.

יְסוּד אֲמוּנָה

שכט

יז.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אֱהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, כִּי יְסוּד הָאֲמוּנָה
הַקְדוּשָׁה הוּא הָאֲרֶת הַשְּׂכִינָה, וְכָל מֵה שְׁמַכְנִים אֶת
עַצְמוֹ יוֹתֵר בְּאֲמוּנָה יוֹתֵר זוֹכֵה לְהַשְׁרוֹת עָלָיו אֶת
הַשְּׂכִינָה, כִּי כַח הָאֲמוּנָה — לְהַמְשִׁיף אֶת שְׂכִינַת עֲזוֹ
יִתְבָּרֵךְ לְמַטָּה בְּזֶה הָעוֹלָם, עַד שֶׁכֶּאֱשֶׁר יִתְגַּבֵּר וְיִתְחַזַּק
וְיִתְאַמֵּץ בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה, יֵאִיר עַל נַפְשׁוֹ אוֹר הַשְּׂכִינָה
וְהַזּוֹכֵה לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה בְּקַבְּעוֹת חֲזָקָה, אֲזֵי הַשְּׂכִינָה
שׁוֹרָה עָלָיו בְּקַבְּעוֹת, וְאֵינָה נִפְרֶדֶת מִמֶּנּוּ. אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֵה
לְזֶה שֶׁתְּהִיָּה עָלָיו תְּמִיד הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה, וְאֲזֵי יִתְבָּרֵךְ
בְּכָל הַבְּרָכוֹת, וְכֵן הַבְּרָכוֹת יִהְיוּ מְצוּיּוֹת בְּיָדוֹ לְבָרֵךְ אֶת
אֲחֵרִים; אֲשֶׁרֵי לוֹ! כִּי אִישׁ אֲמוּנָה רַב בְּרָכוֹת, וְאֲשֶׁרֵי
מִי שֶׁמִּתְבָּרֵךְ מֵאִישׁ אֲמוּנָה, שְׂאֲז בּוֹדֵאֵי יִקְיָמוּ בְּרָכוֹתָיו
בְּלֵי שׁוּם סִפְקָ.

יח.

אֱהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר
לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם וְלַחֲיוֹת חַיִּים טוֹבִים וְנִעְמִימִים, כִּי
אִם עַל־יְדֵי תַקְף הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מֵה
שִׁיכְנִים בְּדַעְתּוֹ יוֹתֵר אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִדַּע כִּי

אלופו של עולם נמצא בכל תנועה ותנועה, ודבר גדול ודבר קטן הכל ממנו יתברך בהשגחה פרטי פרטית, על-ידי-זה יוכל לעבר על כל הבעיות והמרירות והעצבון והדכאון שעוברים על האדם בחיי יום יום, ועליך לדעת, כי בלא האמונה הקדושה, האדם אבוד לגמרי, רחמנא לצלן, כי תכף ומיד כשעובר עליו איזה משבר, אין לו אל מי לפנות, והוא ממש נשבר לרסיסים, ואינו יודע לתן עצה לנפשו מרב ספקות ומרירות ועקמומיות שבלב, אבל כשאדם מחזק עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, ומרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש עם רעהו, וכל פרט ופרט ממה שעובר עליו הוא מדבר עמו יתברך, ומתיעץ עצמו לפניו יתברך, כאשר יתיעץ אדם עם חברו, אם מרגיל את חיו לחיות באפן הזה כל חיו הגשמיים משתנים לחיי רוחניות, ועולמו רואה עוד בחייו, כי מרב אמונה ודבקותו בו יתברך מהפך את גשמיות העולם לרוחניות, והכל משתנה אצלו לגמרי, והוא מסבב עם אלקות, והוא יתברך שומרו ומצילו מכל פגע רע ומשחית ומגפה וקטטה, ונמשכת עליו ערכות נעימות זיו חיות אלקותו יתברך בגלוי נפלא; על-כן ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך, ותספור

שלא

יסוד אמונה

לפניו יתברך את כל לבך וכל מה שעובר עליך בפרטי
פרטיות, ועל-ידי-זה תזכה שתתחזק אמונתך, ותזכה
לעבר את העולם הזה בשלום ותחיה חיים נעימים
ומתקים; אשרי השומע ומקיים את כל זאת.

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

הספר הקדוש הזה

נדפס לטובת נשמת בעל מחבר
של הספר הזה מאור עינינו,
חיות נפשינו, עטרת ראשינו, כבוד

קדושת מרן הגה"ק רבי
אליעזר שלמה

בן רבי

מנחם זאב

דצוקללה"ה
נלב"ע י"ז שבט תשע"ה

ת.נ.צ.ג.ה.